

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment de tutela de drets núm. PT 60/2023, instat contra Servei d'Emergències Mèdiques, SA.

Antecedents

1. En data 24/05/2023, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una reclamació de la Sra. (...) (d'ara endavant, la persona reclamant), per la presumpta desatenció del dret d'accés a les seves dades personals, que havia exercit prèviament davant el Servei d'Emergències Mèdiques, SA (SEM).

A més, exposa que l'Hospital de Bellvitge encara conserva el seu informe, i considera que el SEM l'hauria d'haver conservat, a causa de la seva naturalesa i l'extrema rellevància de la informació que hi consta.

La persona reclamant aportava diversa documentació, entre la qual hi ha:

- El correu que va adreçar a l'Hospital de Bellvitge en data 07/03/2023, en què sol·licitava l'informe mèdic d'ingrés, i la resposta de l'hospital, de 09/03/2023, en què li faciliten un enllaç on es pot descarregar aquest informe.
 - La sol·licitud presentada davant del SEM el dia 10/03/2023, en què demanava còpia de l'informe d'atenció del dia (...)/2006, data en què se la va derivar des de l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa fins a l'Hospital Universitari de Bellvitge amb un dels seus vehicles.
 - El correu electrònic de data 24/04/2023, en què reiterava aquesta petició al SEM, així com les respostes del SEM de data 25/04/2023 i 27/04/2023. En la primera, li indicava que no li han facilitat l'informe, perquè els informes es destrueixen transcorreguts "cinc anys"; en la segona, que "(...) Segons conversa telefònica, en relació amb la llei 16/2010 de 13 de juny, l'informe ja no es conserva."
2. En data 12/06/2023, la reclamació es va traslladar al SEM, perquè en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.
 3. En data 26/06/2023, el SEM va formular al·legacions mitjançant un escrit de data 23/06/2023 en el qual, en síntesi, exposava el següent:
 - Que, segons el previst a l'article 12 de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica:

“(...) ”
 6. La documentació que integra la història clínica no esmentada per l'apartat 4 es pot destruir un cop hagin transcorregut cinc anys des de la data d'alta de cada procés assistencial.

7. No obstant el que estableixen els apartats 4 i 6, s'ha de conservar d'acord amb els criteris que estableixi la comissió tècnica en matèria de documentació clínica, a què fa referència la disposició final primera, la documentació que sigui rellevant a efectes assistencials (...).”

- Que, segons l'acord pres per la Comissió Tècnica en Matèria de Documentació Clínica a la sessió de 02/12/2015, el període de conservació mínim dels informes d'atenció de les unitats de Suport Vital Bàsic és de cinc anys.
- Que la persona reclamant va sol·licitar la còpia de l'informe de (...) /2006 mitjançant un correu electrònic enviat a la Unitat d'Atenció a l'Usuari en data 10/03/2023, “gairebé disset anys després.”
- Que, en tractar-se d'un trasllat en una unitat de Suport Vital Bàsic, es va comunicar a la persona reclamant que l'informe “s'havia destruït en haver transcorregut el termini de cinc anys.”
- Que entre la data de l'informe i la de la sol·licitud de la persona reclamant “també ha transcorregut amb escreix el termini de quinze anys legalment previst.”

El SEM aportava diversa documentació, entre la qual hi ha:

- El correu electrònic de data 10/03/2023, en què la persona reclamant demanava al SEM còpia de l'informe de data (...) /2006, juntament amb el qual aportava el formulari de sol·licitud.
- La còpia de l'acord de la Comissió Tècnica en Matèria de Documentació Clínica pres el dia 02/12/2015, en què es determina que el període de conservació mínim dels informes d'atenció de les unitats de Suport Vital Bàsic és de cinc anys.

Fonaments de dret

1. És competent per resoldre aquest procediment la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b i 8.2.b de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.
2. En relació amb el dret d'accés de la persona interessada, l'article 15 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD), preveu el següent:

“1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

- a) los fines del tratamiento;
- b) las categorías de datos personales de que se trate;
- c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros u organizaciones internacionales;

- d) de ser posible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;
 - e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;
 - f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;
 - g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen;
 - h) la existencia de decisiones automatizadas, incluida la elaboración de perfiles, a que se refiere el artículo 22, apartados 1 y 4, y, al menos en tales casos, información significativa sobre la lógica aplicada, así como la importancia y las consecuencias previstas de dicho tratamiento para el interesado.
2. Cuando se transfieran datos personales a un tercer país o a una organización internacional, el interesado tendrá derecho a ser informado de las garantías adecuadas en virtud del artículo 46 relativas a la transferencia.
3. El responsable del tratamiento facilitará una copia de los datos personales objeto de tratamiento. El responsable podrá percibir por cualquier otra copia solicitada por el interesado un canon razonable basado en los costes administrativos. Cuando el interesado presente la solicitud por medios electrónicos, y a menos que este solicite que se facilite de otro modo, la información se facilitará en un formato electrónico de uso común.
4. El derecho a obtener copia mencionado en el apartado 3 no afectará negativamente a los derechos y libertades de otros.”

En relació amb els drets previstos als articles 15 a 22 de l'RGPD, els apartats 3 a 5 de l'article 12 de l'RGPD estableixen el següent:

- “3. El responsable del tratamiento facilitará al interesado información relativa a sus actuaciones sobre la base de una solicitud con arreglo a los artículos 15 a 22, y, en cualquier caso, en el plazo de un mes a partir de la recepción de la solicitud. Dicho plazo podrá prorrogarse otros dos meses en caso necesario, teniendo en cuenta la complejidad y el número de solicitudes. El responsable informará al interesado de cualquiera de dichas prórrogas en el plazo de un mes a partir de la recepción de la solicitud, indicando los motivos de la dilación. Cuando el interesado presente la solicitud por medios electrónicos, la información se facilitará por medios electrónicos cuando sea posible, a menos que el interesado solicite que se facilite de otro modo.
4. Si el responsable del tratamiento no da curso a la solicitud del interesado, le informará sin dilación, y a más tardar transcurrido un mes de la recepción de la solicitud, de las razones de su no actuación y de la posibilidad de presentar una reclamación ante una autoridad de control y ejercitar acciones judiciales.
5. La información facilitada en virtud de los artículos 13 y 14 así como toda comunicación y cualquier actuación realizada en virtud de los artículos 15 a 22 y 34 serán a título gratuito. Cuando las solicitudes sean manifiestamente infundadas o excesivas, especialmente debido a su carácter repetitivo, el responsable podrá:
- a) cobrar un canon razonable en función de los costes administrativos afrontados para facilitar la información o la comunicación o realizar la actuación solicitada, o

b) negarse a actuar respecto de la solicitud.

El responsable del tratamiento soportará la carga de demostrar el carácter manifiestamente infundado o excesivo de la solicitud.

(...)"

Per la seva banda, l'article 13 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), determina el següent:

"1. El dret d'accés de l'afectat s'ha d'exercir d'acord amb el que estableix l'article 15 del Reglament (UE) 2016/679.

Quan el responsable tracti una gran quantitat de dades relatives a l'afectat i aquest exerceixi el seu dret d'accés sense especificar si es refereix a totes o a una part de les dades, el responsable li pot sol·licitar, abans de facilitar la informació, que l'afectat especifiqui les dades o les activitats de tractament a què es refereix la sol·licitud.

2. El dret d'accés s'entén atorgat si el responsable del tractament facilita a l'afectat un sistema d'accés remot, directe i segur a les dades personals que garanteixi, de manera permanent, l'accés a la seva totalitat. A aquest efecte, la comunicació del responsable a l'afectat de la manera com aquest pot accedir al sistema esmentat és suficient per tenir per atesa la sol·licitud d'exercici del dret.

No obstant això, l'interessat pot sol·licitar del responsable la informació referida als extrems previstos a l'article 15.1 del Reglament (UE) 2016/679 que no s'inclouï en el sistema d'accés remot."

D'altra banda, la legislació sanitària aplicable al cas, en concret l'article 12.4 de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, en la redacció donada per la Llei 16/2010, del 3 de juny, de modificació de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, estableix el següent, pel que aquí interessa:

"4. De la història clínica s'ha de conservar, juntament amb les dades d'identificació de cada pacient, com a mínim durant quinze anys des de la data d'alta de cada procés assistencial, la documentació següent:

- a) Els fulls de consentiment informat.
- b) Els informes d'alta.
- c) Els informes quirúrgics i el registre de part.
- d) Les dades relatives a l'anestèsia.
- e) Els informes d'exploracions complementàries.
- f) Els informes de necròpsia.
- g) Els informes d'anatomia patològica.

(...)

6. La documentació que integra la història clínica no esmentada per l'apartat 4 es pot destruir un cop hagin transcorregut cinc anys des de la data d'alta de cada procés assistencial.

7. No obstant el que estableixen els apartats 4 i 6, s'ha de conservar d'acord amb els criteris que estableix la comissió tècnica en matèria de documentació clínica, a què fa referència la disposició final primera, la documentació que sigui rellevant a efectes assistencials, que ha d'incorporar el document de voluntats anticipades, i la documentació que sigui rellevant, especialment, a

efectes epidemiològics, de recerca o d'organització i funcionament del Sistema Nacional de Salut. En el tractament d'aquesta documentació s'ha d'evitar identificar les persones afectades, llevat que l'anonimat sigui incompatible amb les finalitats perseguides o que els pacients hi hagin donat el consentiment previ, d'acord amb la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal. La documentació clínica també s'ha de conservar a efectes judicials, de conformitat amb la normativa vigent.

8. La decisió de conservar la història clínica, en termes establerts per l'apartat 7, correspon a la direcció mèdica del centre sanitari, a proposta del facultatiu o facultativa, amb l'informe previ de la unitat encarregada de la gestió de la història clínica en cada centre. Aquesta decisió correspon als mateixos facultatius quan desenvolupin llur activitat de manera individual.”

Així mateix, pel que fa a la funció que desenvolupa la Comissió Tècnica en Matèria de Documentació Clínica, la disposició final primera d'aquesta mateixa llei preveu al seu apartat segon que:

“2. La comissió tècnica a què fa referència l'apartat 1 té la funció d'establir criteris homogenis, d'acord amb les prescripcions de l'article 12 de la Llei 21/2000, sobre els àmbits següents:

a) La custòdia, la conservació, l'esporgada i la destrucció de la documentació clínica. (...)”

A l'últim, respecte de la tutela dels drets previstos per la normativa sobre protecció de dades personals, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (Llei 32/2010), disposa el següent:

“1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.”

3. Un cop exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar si el SEM va resoldre i notificar el dret d'accés exercit per la persona reclamant dins el termini previst per la normativa aplicable, ja que precisament el motiu de la queixa que va iniciar aquest procediment de tutela de drets era el fet de no haver obtingut resposta dins del termini establert.

Consta acreditat que la persona reclamant va sol·licitar, per correu electrònic, l'accés a les seves dades en data 10/03/2023.

D'acord amb l'article 12.3 de l'RGPD, el SEM havia de resoldre i notificar la petició d'exercici del dret sol·licitat en el termini màxim d'un mes, a comptar a partir de la data de recepció de la sol·licitud. Cal tenir en compte que el termini màxim ho és per resoldre i notificar (art. 21 LPAC), de manera que abans de finalitzar aquest termini cal haver notificat la resolució, o si més no poder acreditar l'intent de notificació (art. 40.4 LPAC).

Doncs bé, en el marc de les actuacions efectuades en el procediment de tutela, consta acreditat que el SEM va respondre per mitjà de correu electrònic la petició de la persona reclamant en data 25/04/2023; és a dir, un cop transcorregut el termini legal previst.

En conseqüència, escau declarar que el SEM no va respondre i notificar en forma i termini la sol·licitud presentada per la persona afectada.

4. Una vegada assentat l'anterior, escau analitzar el fons de la reclamació, és a dir si, d'acord amb els preceptes transcrits al fonament de dret 2n, és procedent l'accés a les dades en els termes que ho va sol·licitar la persona reclamant.

Com a punt de partida, cal tenir en compte que l'article 15 de l'RGPD configura el dret d'accés com el dret de la persona afectada a accedir a les seves pròpies dades personals objecte de tractament, així com a obtenir informació sobre les finalitats del tractament, les categories de dades personals, els destinataris als quals s'han comunicat o es comunicaran les dades personals i la resta de punts que detalla l'article 15.1 de l'RGPD. A més, l'article 15.3 de l'RGPD reconeix expressament el dret de qualsevol persona que el responsable del tractament li faciliti una còpia del document on constin les dades personals a les quals ha sol·licitat accedir.

El dret d'accés és un dret personalíssim i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades personals. Mitjançant aquest dret, el titular de les dades pot conèixer quines dades sobre la seva persona s'estan tractant. A més, podria ser la base per exercir altres drets, com ara els de rectificació, supressió, limitació, portabilitat o oposició.

La persona reclamant es queixava que el SEM no li havia facilitat una còpia de l'informe d'atenció del dia (...)/2006, referent al trasllat que el SEM va efectuar mitjançant un dels seus vehicles des de l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa fins a l'Hospital Universitari de Bellvitge.

Respecte d'això, el SEM manifesta que, en tractar-se d'un trasllat en una unitat de Suport Vital Bàsic, el document controvertit "s'havia destruït en haver transcorregut el termini de cinc anys". Manifesta, també, que des de la data de l'informe fins a la data en què la persona reclamant en va sol·licitar còpia al SEM havien transcorregut "gairebé disset anys", de manera que se superava amb escreix el termini de 15 anys que la normativa sanitària preveu per a la conservació de la documentació clínica.

Davant d'això, correspon dirimir si requeia sobre el SEM un deure legal de conservació d'aquesta documentació previst per la legislació sanitària.

En relació amb això, els apartats 4 i 6 de l'article 12 de la Llei 21/2000, recollits al fonament de dret 2n, fixen uns terminis obligatoris de conservació de la documentació que forma part de la història clínica. Tanmateix, l'informe controvertit no està comprès entre la documentació a la qual es refereix l'apartat 4t de l'article 12 de la Llei 21/2000, i que s'ha de conservar com a mínim durant 15 anys. És per això que, en aquest cas, seria aplicable el termini de conservació de 5 anys, tal com estableix l'article 12.6 del mateix text normatiu. En aquest sentit, la Comissió Tècnica en Matèria de Documentació Clínica, que és qui té la funció d'establir criteris homogenis de conservació de la documentació clínica, va determinar que el període de conservació mínim dels informes d'atenció de les unitats de Suport Vital Bàsic, com seria el cas, és de cinc anys.

Així doncs, s'ha de concloure que en el moment en què la persona afectada va presentar la sol·licitud d'exercici del dret d'accés davant el SEM, per obtenir una còpia de l'informe

de data (...)/2006, ja havia transcorregut el termini de conservació de cinc anys que fixa la normativa aplicable. Per tant, no s'observaria cap incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals, atès que no hi havia un deure de conservació de la documentació que la persona afectada reclama. Així doncs, el SEM no podia facilitar-li una documentació de la qual ja no disposava, tal com la va informar.

En definitiva, escau desestimar aquesta reclamació de tutela del dret d'accés relativa a obtenir una còpia de l'informe de data (...)/2006, atès que el SEM ja no disposa de l'informe sol·licitat per la persona reclamant i la destrucció s'ha fet d'acord amb els criteris establerts per la Comissió Tècnica en Matèria de Documentació Clínica. En conseqüència, no es pot facilitar una documentació que ja no existeix.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Desestimar la reclamació de tutela per la desatenció del dret d'accés formulada per la Sra. (...) contra el Servei d'Emergències Mèdiques, SA.
2. Notificar aquesta resolució al Servei d'Emergències Mèdiques, SA i a la persona reclamant.
3. Ordenar que la resolució es publiqui al web de l'Autoritat (<https://apdcat.gencat.cat/ca/inici>), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu les parts interessades poden interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per defensar els seus interessos.

La directora